

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus xxvj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus impertinentib⁹

Casus xxvi.

Verit⁹ vigesimo sexto

¶ Tert⁹ sic viura in h⁹ tractu.
Petr⁹ de furno mutuat Hē
rico d⁹ puto: ad instantiā ei⁹
cc. aureos: quibus emere volbat merces
aut posseditio: h⁹ pacto q⁹ Hēric⁹ seddat
et capitale et luc⁹ qđ p̹lūl erat facturus.
Ad h⁹ at r̹ndet Archie. q. t. i. c. i. et Pisa.
ti viura p̹mo. Ray. Anto. de buſ. Hosti.
Inno. Jo. an. Joa. d. lig. Laure. de ridol.
et scr̹s Tho. q. q. q. lxxvij. et oēs zedur:
q⁹ lic⁹ petro accige intelle dāni emergēt
principue s. Tho. q. h⁹ nō ē vēdere vsum pe
cunie: h⁹ vitare dāmī. Idē Anto. de buſ.
i. c. salubrit. extra d⁹ v̹l. et Ray. et Hosti. et
Inno. Sed q̹ntū ad intelle lucri cessant⁹
ē magnū dubiū q̹ntū. Nā Tho. extra
de v̹l. i. c. f. d⁹ q⁹ est viura. nec scire h⁹ ex
cusare. Et idē d⁹. Jo. an. et Joā. cald. Rō
istor⁹ est: q⁹ pararef via ad fen⁹. Sed Ho
sti. i. eodē c. salubrit. tenet oppositū. et idē
Joa. d. lig. et dñs Anto. de buſ. Rō istor⁹
ē. q⁹ cessante oī fraude v̹def ille martin⁹
tenet petro p̹ lucro qđ p̹lūl erat factur⁹
Sed Laure. de Adol. d⁹ q⁹ ante factū oī
bus phibendū est. sed post in foro p̹scie si
nō fuit fraus: nec accepit q̹s totū lucrum
sed deduxit piculū: nō est cogend⁹ tal⁹ re
stituere. Ego nō dico q⁹ tract⁹ est licit⁹:
nei paraf via ad fen⁹. nisi volentil fene
rari: q̹b⁹ etiā nō paraf via ad fen⁹: sed pal
liu ad palliādū fenoia. Sed nō op̹rt hac
de causa ractere p̹tate. Et hanc viam se
quunt tres pdicti Pisani et Ray. et Buſ.
et Archie. q̹b⁹ dicat h⁹ nō debere fieri: tñ i
pdicto loco i. h. xxv. ubi agit d⁹ domo et
dicit h⁹ esse licituz. Sc̹tūs Tho. aut̹ videt
esse p̹trar⁹. sed loquit qñ lucr⁹ nō est cer
tum. Si quis ramen sic facit extra casum
necessitatis p̹cib⁹ amici fm Archie. ē v̹lu
rarius. q⁹ quinc⁹ q⁹ pot⁹ v̹let mutuare
q⁹ exponere pecunia in mercatis. Sed h⁹
intellige in foro p̹terioso. q⁹ in foro p̹scie
fie statut intentioni quā se d̹ habuisse.
Elice p̹clusiones.

Prima. Casus nō est dubi⁹ in damno
emergente.

Sc̹da. Si h⁹ nō est dubi⁹ post factū q⁹

nō ē q̹s cogend⁹ inuit⁹ restituere: etiā si qd
acepit p̹ lucro cessante. q̹ ples et melioris
bus fundamētis h⁹ zcedūt

Tertia. q̹n factū at casus est aliquo du
bi⁹ i. lucro cessante: et secur⁹ ē tenere q̹ nō
lic⁹. h⁹ oppositū ē ver⁹

Quarta. Qui si fac̹ extra aēcitatē p̹
sumit v̹lurari⁹. et q̹ h⁹ facit libent. i. q̹ q̹n
tū est d̹ se et p̹ sua v̹tilitate manuali h⁹ q̹ il
lud. et vere v̹lurari⁹

Casus xxvii.

Verit⁹ vigesimo septi
mo. Tert⁹ sit viura obstore exti
stete in mora recipe interesse.

Ad h⁹ dico q̹ si interesse dāni
emergēt applicat nō p̹b⁹ sed tertio. vt q̹
debitor nō solvit tibi: optet te soluere v̹l
ras alteri. sic lic⁹ fm oīs doctores. extra
de v̹luris. i. c. j. Similis si applicat tibi: pu
ta q̹ oportet te vendere rem viliori p̹cio:
eritiam licet: fm glo. in c. Conqst⁹. et notat
Inno. in ca. nauiganti. Inno etiā licet in
lucro cessante: fm Archie. Qd etiā p̹b̹rt
pot ex supra allegatis. Ut ybi gr̹. Ven
didi tibi pdium: et nō soluis in termino: et
ramen fructus facis tuos: possum elaps⁹
termino exigere v̹luram p̹ fructib⁹: nō vt
v̹luram: sed vt interesse. argumentū. xiiij.
q. uij. quoniam. Et est exp̹sse textus. L. de
v̹luris. l. v̹luras. Et si daretur mihi ipsa
possessio in pign⁹: licite p̹cipem fruct⁹:
cum als esset v̹lura. Ut yb⁹ ante ipm so
lutionis terminū possum accipe fructus:
Solutio. Petr⁹ dancha. et Barto. dicunt
q̹ sic: dummodo qui ad emporz soluere: tā
tum def̹ sibi de possessione pro rata: quan
tu⁹ soluit de p̹cio. quia nō videtur equū
q̹ ille fruct⁹ et pecunias habeat. Sed the
ologit vt dicit Archiepus nō approbant
hoc. quia vident illi fructus haberat in
one dilationis temporis: quod sapit v̹luram
extra de v̹l. in ciuitate. Pot̹ tñ inqt
fieri pacū in penā: et nō in fraudem: q̹ si
infra certum terminū nō soluerit: fruct⁹
amittat. Ego dicerē q̹ venditor pot̹ perci
pere fruct⁹ qñ possedit est sua: et non als
an morā. i. ante terminū solutionis: nisi for
te v̹didiſſet p̹ncipaliter ad fuiendā amī